

Overweging: 3e zondag door het jaar
Thema: Spreken met gezag
om mensen te bevrijden

Bijzonder: Week van gebed voor de eenheid

Lezingen: Deuteronomium 18,15-20 en Marcus 1,21-28
Zondag 28 januari 2024 Mart Hendriks

De lezingen deze maand gaan steeds weer over geroepen worden en daar positief op wordt ingaan.

De vorige week werden de vissers Simon, Andreas, Jacobus en Johannes geroepen. Alle vier lieten ze hun werk uit handen vallen en volgden Jezus.

Veel van ons, inclusief ikzelf, zouden om bedenktijd hebben gevraagd. Als kind van de jaren zestig hebben we afstand genomen van vanzelfsprekende autoriteit. De zichzelf modern noemende calculerende mens maakt de afweging: wat gaat het kosten en wat levert het op. Mensen maken eigen afwegingen afhankelijk van het moment en de omstandigheden. Keuzes liggen niet altijd voor de hand. Als het gaat over 'meten is weten' lijkt dat een duidelijke norm.

Ethische keuzes echter vragen vaak om een andere weg. Mensen grijpen dan terug op eerdere ervaringen, op algemeen geaccepteerde waarden en normen, op betekenisvolle verhalen, woorden van gezaghebbende mensen, mensen die ertoe doen. Waar vind je in een tijd dat we van alle kanten overvoerd worden met wel of niet onderbouwde meningen, die mensen, waar die richtinggevende verhalen.

Onder meer de Christelijke kerken willen zo'n richtinggevend verhaal aanreiken.

Vandaag is het de laatste zondag van de bidweek voor de eenheid. Afgelopen woensdag ging Rob Kosterman samen met de dominee van de Remonstrantse gemeente voor in een mooie, betekenisvolle viering met als thema '*Heer, help ons om ons nooit af te keren van mensen in nood.*'

In het kringgesprek tijdens de viering maar vooral ook bij de koffie na de viering was het fijn een aantal mensen te ontmoeten. Maar ook realiseerde ik me dat er toch wel veel christelijke kerken zijn, zelfs in Eindhoven. Kerken en gemeenschappen die vanuit Jezus Boodschap mensen inspireren op een heleboel verschillende manieren. Zelfs als je samen bidt moet je soms je best doen om over de opgetrokken muren te kijken.

Iemand vertelde me tijdens deze bidweek al verschillende avonden meegebeden te hebben. Op een avond werd ze geconfronteerd met een gebed om steun voor de pro-life beweging, een groepering Christenen die protesteert bij abortusklinieken, vrouwen veroordeelt die daar om hulp vragen en ze soms letterlijk lastigvallen.

Wat te denken van hun veroordeling van terminale zieken die welbewust en in goede samenspraak met hun naasten kiezen voor euthanasie?

Gewetensvol bidden om eenheid met alle groepen die putten uit de christelijke bron vraagt dan toch om een creatieve geest.

Het evangelie van vandaag geeft volgens mij een richting aan.

Wat Jezus zei in de synagoge van Kafarnaüm wordt niet verteld. Wel staat er dat de mensen geraakt waren omdat hij niet onderwees als de Schriftgeleerden, de mensen van de Wet.

In de eerste lezing staat dat Jahweh - de God van de bevrijding - zijn Profeet woorden in de mond legt. Jezus' woorden raken het hart.

Ongetwijfeld zijn het liefdevolle woorden, die insluiten en nooit buitensluiten, woorden die opkomen voor hen die daar zelf te zwak voor zijn.

Wat Jezus zegt is bovendien niet alleen theorie, maar brengt hij ook in praktijk. Hij ziet de bezeten man en spreekt hem aan. De man die om welke reden dan ook zichzelf niet is, wordt door hem bevrijd van de zware druk van mensenwetten. Jezus' woorden dringen tot hem door en helen hem.

Als wij hier biddend viëren zeggen we steeds weer dat iedereen zich bij ons thuis en opgenomen mag voelen. We willen niet zijn als Schriftgeleerden.

Laat het goede woorden zijn als we spreken, woorden die opbouwen en niet kapot maken, die troosten en vergeven en zeker geen haat oproepen.

Als we dat doen, ligt hier binnen onze gemeenschap een inspiratiebron.

Waar nodig zijn we dan richtingwijzers voor en met elkaar en dat ook nog in Jezus' Naam.

Dat het zo mag zijn.

Mart Hendriks

27 januari 2024